

[Carsten Raft.]

ikke har særlig gode Forudsætninger for at bedømme dette Arbejde. Jeg tror, der er gjort for lidt fra Skolens Side for virkelig at komme i Forbindelse, ikke alene med Rigsdagen, men ogsaa med den øvrige Del af Befolkningen. Jeg sagde i sin Tid under Udvalgsbehandlingen, at nu maatte man regne med, at i denne Prøvetid fik Rigsdagen, der dog til syvende og sidst skal udforme Loven, Lejlighed til at følge denne Skole og dens Udvikling. Vi har overhovedet aldrig hørt fra den, end ikke vi, der har med disse Ting at gøre, har hørt fra den; Offentligheden har knap nok hørt fra den.

Andre Skoleformer — jeg tænker her særlig paa den meget vanskelige Ungdomslejrskole — inviterer Rigsdagsudvalget, Presen, Ungdomsorganisationerne ud hvert eneste Aar for at følge, hvad der sker. Her er der intet gjort. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Horn siger, at der mangler Kontakt mellem Befolkningen og denne Undervisning; der mangler dette virkelig beviste Forsøg paa i Forbindelse med den Befolkning, det drejer sig om, og i Forbindelse med alle interesserede at skabe den Aand og det Indhold i denne Skole, der gør, at den bliver en særlig Skole, som ogsaa fanger de unges Interesse.

Hvordan den højtærede Minister vil forholde sig med Kommissionen, om han vil have politiske Medlemmer eller ej, skal jeg lade ham afgøre, men jeg henstiller, uanset hvordan det saa gaar, at der, naar vi om tre Aar igen skal drøfte disse Ting, saa er gjort lidt mere for, at ogsaa Rigsdagens Medlemmer kan have Forudsætninger for at sætte sig ind i, hvordan denne Skole har virket, hvordan Udviklingen har været, saa vi kan have Mulighed for at gennemføre en tilfredsstillende Revision.

Mine Ord er selvfølgelig ikke ment som en Kritik over for den nu siddende Minister — der har været saa mange i de fem Aar —, men jeg beder om, at det maa blive paategnet Sagen, saa man sørger for at holde sig i Forbindelse med alle de interesserede. Dele af Befolkningen, og naturligvis først og fremmest med Rigsdagen, der har Ansvaret ved Revisionen til sin Tid for, hvorledes denne Skoleform bliver, saadan at vi kan være bekendt at forhandle om Sagen. Det kan vi næppe være nu, saa lidt som man i den forløbne Periode har gjort med Hensyn til at sætte os ind i Tingene.

Kristian Nygaard: Den Revision af de 4 Ungdomsskolelove, som Folketinget her beskæftiger sig med, efter at Landstinget

enstemmigt har vedtaget den, er, som den højtærede Undervisningsminister ogsaa nævnte det i sin Indledningstale her i Dag, ikke af særlig dybtgaaende Karakter. Jeg forstaar det imidlertid saaledes, at Aarsagen til, at man har ønsket en mere grundig Revision udsat til Rigsdagssamlingen 1950—51, er den, at man har anset de 5 Aar, hvori disse Love har virket, for ret unormale paa en lang Række Omraader, hvad der har indvirket paa Skolearbejdet, saaledes at Resultatet formentlig er blevet ringere, end man egentlig havde ventet. Dette gælder vel ikke mindst med Hensyn til Tilslutningen, og det gælder maaske endda i særlig Grad den nye Skoleform, Ungdomsskolen for ufaglærte, da den Del af Ungdommen, som denne Skole i Særdeleshed henvender sig til, har været stærkt optaget paa anden Maade.

Det har glædet mig overmaade at høre Udtalelserne under Forhandlingen her i Dag, og navnlig glædede det mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Horn var veltilfreds med, at Ungdomsskolen for ufaglærte er frivillig, og hvis det virkelig lykkes, saadan som det ærede Medlem ønskede det, efterhaanden at gøre Skolen saa tillokkende for Ungdommen, at alle ønsker at deltage, og at Eleverne ønsker at blive i Skolen, er der ikke Brug for nogen tvungen Ungdomsskole. En saadan Udvikling vil jeg anse for at være af overmaade stor Betydning, da jeg ikke har nogen som helst Tillid til, at en tvungen Skole for Ungdommen kan gøre den Nytte, som vi ønsker en saadan Skole skal gøre.

Nu mener jeg i og for sig ikke, at det er Tiden i Dag at behandle Spørgsmaalet tvungen eller frivillig Ungdomsskole, det maa gemmes, til de 3 Aar er gaaet. Jeg ved ikke, om der virkelig foreligger Grunde til at vente, at de kommende 3 Aar skal blive mere normale for det Skolearbejde, der her er Tale om. Hvis de bliver det, tror jeg nok, at alle Venner af vore frie Ungdomsskoler vil være glade for at faa Vished for, at det bliver saaledes, da der — det er min Overbevisning efter det Kendskab, jeg har til adskillige Ungdomsskoler — er ikke saa ganske faa af Skolerne, der allerede nu har svært ved at holde det hele gaaende, saadan som de gerne vilde.

Foreløbig synes jeg, der er ganske anderledes Mening i at antage, at den egentlige Aarsag til Udsættelsen skal søges deri, at Ministeriet, som det er oplyst i Bemærkningerne til Aftenskoleloven, saa snart de her foreslaaede Ændringer er vedtaget, ønsker at nedsætte en Kommission til at undersøge Spørgsmaalet om hele Ungdomsunder-